

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 4Er/248/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812202208
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Farkašovská
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2021:7812202208.3

Uznesenie

Okresný súd Rožňava v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, proti povinnému K. H. (pôvodne A.), nar. XX. XX. XXXX, IČO: XX XXX XXX, bytom v W., Y. XXX, zast. JUDr. Milan Ficek, advokát s.r.o. so sídlom v Bratislave, Žilinská 14, IČO: 47 232 757, vedenej na Exekútorskom úrade súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 60, o vymoženie 2655,74 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Exekúciu vedenú súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD. pod sp. zn. EX 765/12 a na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 4Er/248/2012 vyhlasuje za **n e p r í p u s t n ú** a zastavuje.

II. Povoľuje odklad exekúcie vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD. pod sp. zn. EX 765/12 do právoplatnosti rozhodnutia súdu o jej zastavení.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený podaným návrhom dňa 20. 01. 2012 navrhol súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému, PhD. vykonať exekúciu za účelom uspokojenia jeho (peňažnej) pohľadávky vo výške 2655,74 EUR s príslušenstvom na základe exekučného titulu - Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu (zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s.) sp. zn. B. XXXXX/XX zo dňa 11. 07. 2011.

2. Súd v konaní poverením č. XXXX XXXXXX zo dňa 15. 05. 2012 poveril v zmysle ust. § 45 ods. 1 zákona č. 233/95 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. vykonaním exekúcie podľa podaného návrhu.

3. Uznesením č. k. 4Er/248/2012 - 20 zo dňa 04. 05. 2016 rozhodol súd, že v exekúcii vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 4Er/248/2012 a vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD. pod sp. zn. EX 765/12 sa pokračuje.

4. Dňa 13. 04. 2021 súdny exekútor predložil tunajšiemu súdu podanie povinného posúdené súdnym exekútorom ako návrh na zastavenie (predmetnej) exekúcie, k podaniu ktorému súdny exekútor uviedol, že disponuje rozhodovacou právomocou len v rozsahu ustanovenom Exekučným poriadkom, v znení účinnom do 31. 03. 2017, nie je však kompetentný rozhodovať o hmotnoprávných nárokoch účastníkov exekučného konania.

5. Povinný v ním produkovanom podaní navrhol jednak odložiť exekúciu v zmysle ust. § 56 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení do účinnosti zákona č. 2/2017 Z. z. (v texte ďalej len ako „Exekučný poriadok“) a taktiež vyhlásiť exekúciu za neprípustnú a túto zastaviť podľa ust. § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku. Tento jeho návrh povinný dôvodí tým, že exekučný titul - rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe zmluvy o úvere uzatvorenej dňa 27. 08. 2010 medzi povinným ako dlžníkom a veriteľom - POHOTOVOSTĚ, s.r.o. V ten

istý deň bola podpísaná aj rozhodcovská zmluva. Zároveň v ten istý deň musel povinný pre poskytnutie úveru podpísať aj zmenku. Pri podpisovaní zmluvy o úvere mu pracovníčka oprávneného uviedla, že nakoľko bol v čase podpisu zmluvy SZČO, hoci úver bral na úhradu svojich osobných, súkromných dlhov, zmluvu musí vyplniť na IČO: Uviedla však, že všetky ostatné dokumenty vyplní iba na jeho rodné číslo, nakoľko úver nebral na podnikateľské účely. Tak sa aj stalo a rozhodcovskú zmluvu podpisoval ako fyzická osoba, bez toho, aby bolo IČO v zmluve uvedené. Ako však neskôr zistil, za účelom vedenia rozhodcovského konania bola rozhodcovskému súdu predložená zmluva, kde je uvedené jeho IČO a podnikateľské údaje. Rozhodcovská zmluva bola dodatočne doplnená. Zmluvu o úvere uzatváral ako fyzická osoba za účelom úhrady svojich súkromných dlhov. Napriek tomu v zmluve o úvere je vedený ako fyzická osoba s uvedením tak mena, priezviska, rodného čísla, adresy trvalého pobytu ako aj čísla občianskeho preukazu (teda údajmi, ktorými sa spravidla označuje fyzická osoba, ktorá nekoná v danom zmluvnom vzťahu v rámci svojej podnikateľskej činnosti), ako aj obchodným menom, identifikačným číslom, miestom podnikania a číslom, pod ktorým je zapísaný v živnostenskom registri (údajmi, akými sa spravidla označuje fyzická osoba, ktorá v danom zmluvnom vzťahu koná v rámci svojej podnikateľskej činnosti). Z tohto úveru boli uhradené splátky na 1) spotrebný úver vo VÚB, a.s. v celkovej sume 232,00 EUR, 2) kreditnú kartu MC vo VÚB, a.s. v celkovej sume 173,00 EUR, 3) pôžičku Consumer Finance Holding vo výške 110,74 EUR, 4) pôžičkovú kartu Quatro v sume 65,00 EUR, 5) úver od SISp., a.s. v celkovej výške 214,73 EUR. Časť úveru vo výške 916,00 EUR bola použitá na vyplatenie (refinancovanie) predchádzajúceho úveru u oprávneného. Tento mu bol poskytnutý napriek tomu, že v roku 2010 oprávnený vedel, že má finančné problémy už so splácaním jeho prvého úveru, ktorý mu bol ním poskytnutý. Zvyšná suma, cca. 784,00 EUR bola použitá na splácanie piatich spotrebiteľských úverov, resp. úverové karty. Na všetkých zmluvách figuruje ako spotrebiteľ, na viacerých spolu s jeho vtedajším partnerom. Ďalej uviedol, že na zmluve sa nachádza veta „Dlžník prehlasuje, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania“. Napriek tomu, že tomu tak podľa reálnych okolností vôbec nebolo, nebolo možné z jeho strany ovplyvniť obsah formulárovej zmluvy. S týmto vyhlásením v zmluve o úvere nevedel žiadnym spôsobom vyjadriť nesúhlas. Sú tak opodstatnené vážne pochybnosti o tom, či v danom právnom vzťahu pri jeho vzniku vystupoval ako fyzická osoba - spotrebiteľ, alebo fyzická osoba - podnikateľ. Podľa súdnej praxe dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy zaťažuje veriteľa. Bezpečným preukázaním nespotebiteľského vzťahu nemôže byť zmätočné označenie dlžníka v zmluve o úvere a ani vyhlásenie dlžníka vo formulárovej zmluve o tom, za akým účelom si úver berie. Preto je potrebné na neho v predmetnom právnom vzťahu prihladať ako na spotrebiteľa. Odkázal v tejto súvislosti aj na uznesenie NS SR z 09. 02. 2012, sp. zn. 3Cdo 122/2011. Má zároveň za to, že predmetná rozhodcovská zmluva je neplatnou z dôvodu, že je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je zo zákona neplatnou, keďže bez toho, aby oprávnenému rozhodcovskú zmluvu podpísal, by mu úver nebol poskytnutý. Bol nútený ju podpísať, hoci ňou nechcel byť viazaný. Takéto konanie vyvoláva značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach, preto by mali byť neplatné. Na základe takto dojednanej rozhodcovskej zmluvy nemohla byť daná právomoc rozhodcovského súdu rozhodovať o vzniknutom spore a preto nemohol byť vydaný predmetný rozhodcovský rozsudok. Túto skutočnosť mal exekučný súd skúmať a žiadosť o udelenie poverenia zamietnuť, preto má za to, že súd pochybil, poukazujúc na uznesenie Ústavného súdu SR z 23. 11. 2011, č. k. I ÚS 456/2011, uznesenie NS SR z 09. 02. 2012, sp. zn. 3 Cdo 122/2011, resp. z 10. 10. 2012, sp. zn. 6 Cdo 105/2011. Podľa exekučných príkazov sa jedná o denný zmluvný úrok (zmenkový) vo výške 0,25 % (ročne 91,25 %) spolu s ročným úrokom zákonným vo výške 6,00 % ročne, t. j. spolu 97,25 % ročne. Takúto úpravu úrokov a úrokov z omeškania je potrebné považovať za rozpornú s dobrými mravmi. Záverom si uplatnil náhradu trov konania vo výške 171,50 EUR (vrátane DPH).

6. Súd výzvou zo dňa 16. 04. 2021 vyzval súdneho exekútora na hodnoverné preukázanie existencie dôvodu, pre ktorý nebola predmetná (stará) exekúcia zastavená ex lege v zmysle zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v texte ďalej len ako „ZoUNEK“).

7. V reakcii na spomínanú výzvu súdu súdny exekútor dňa 23. 04. 2021 súdu oznámil, že predmetná stará exekúcia nebola zastavená s poukazom na ust. § 2 ods. 2 písm. f) ZoUNEK, nakoľko povinný uhrádza exekučnú pohľadávku pravidelnými splátkami vo výške 10,00 EUR.

8. Oprávnený k návrhu povinného na odklad a zastavenie predmetnej exekúcie dňa 27. 05. 2021 uviedol, že posudzovanie povinného ako spotrebiteľa výslovne odmieta. Poukázal na skutočnosť, že dňa 27. 08. 2010 uzavrel s povinným zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol povinnému

poskytnutý úver na účel podnikania. Povinný v zmluve o úvere uviedol a aj osobitne podpísal vyhlásenie, že poskytované peňažné prostriedky budú využité na tento účel. Povinný zmluvu o úvere uzatvoril ako dlžník pod obchodným menom K. A., ako fyzickou osobou - podnikateľom označeného identifikačným číslom XXXXXXXX, pričom pri uzatváraní zmluvy o úvere konal v rámci predmetu svojho podnikania a finančné prostriedky boli poskytnuté na účel podnikania. Na základe vyššie uvedeného je možné posudzovať vzťah ako obchodnoprávny a nie ako spotrebiteľský, nakoľko ide o zmluvný záväzok medzi dvomi podnikateľskými subjektmi. Dôležité teda je, na aký účel bol úver poskytnutý, a nie na aký účel povinný poskytnuté peňažné prostriedky v skutočnosti použil. Oprávnený v danom prípade pri poskytnutí úveru vychádzal z vyhlásení povinného, že ide o úver poskytnutý na výkon podnikania. Povinný toto svoje vyhlásenie potvrdil svojím osobitným podpisom v zmluve o úvere. Skutočnosť, na čo konkrétne bol povinným následne poskytnutý úver aj využitý, oprávnený neskúma, nakoľko je to pre neho už nepodstatná informácia. Povinný ako dlžník navyše nemá zo žiadneho zákona informačnú povinnosť voči veriteľovi, aby preukazoval skutočné použitie finančných prostriedkov. Oprávnený preto z titulu platnej legislatívnej úpravy nie je toho názoru, že musí vedieť či povinný (dlžník) v praxi naozaj použil finančné prostriedky na rovnaký účel ako deklaroval v zmluve o úvere. Taktiež zákon o spotrebiteľských úveroch neustanovuje, že žiadateľ o úver v čase poskytnutia úveru na podnikanie, zamestnanie alebo povolanie, musí byť podnikateľom alebo zamestnaný. Preto pre právnu kvalifikáciu povahy poskytnutého úveru je úplne postačujúci prejav vôle uvedený v zmluve. Zákonnodarca v zákone o spotrebiteľských úveroch upravil špeciálne prípady, keď záujemca o úver ešte nie je podnikateľom, ani zamestnaný, avšak má záujem využiť úver na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. V prípade postavenia oprávneného treba akceptovať jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu s povinným vstupoval. Argumentácia oprávneného v tomto smere je napokon v plnom súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora v oblasti práva na ochranu spotrebiteľa. Pri výklade pojmu spotrebiteľ je potrebné chrániť dobrú vieru druhej strany. Ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovoliavať toho, že mala postavenie spotrebiteľa (ESD, C-464/01, vo veci Johann Gruber proti Bay Wa AG publikovaný o.i. v Švestka, J., Spáčil, J., Škárová, M., Hulmák, M. a kol. Občanský zákoník I. § 1 až 459. Komentár. 2. vydání. Praha : C. H. Beck, 2009, s. 468 - 469). Obdobne, pokiaľ spotrebiteľ predstiera, že je podnikateľom (alebo v tomto smere uvedie dodávateľa do omylu), je treba takúto obligáciu charakterizovať ako obchod, a nie spotrebiteľský záväzok, pretože je potrebné chrániť dodávateľovu dobrú vieru, pretože dobrá vieru je všeobecným princípom zmluvného práva (Bundesgerichtshof, SRN, 22.12.2004, VIII ZR 91/04 publikovaný o.i. v Eliáš, K. a kol.: Občanský zákoník. Velký akademický komentář. 1. svazek. § 1 - 487. Praha, Linde 2008, s. 324; Selucká, M. Ochrana spotřebitele v soukromém právu. 1. vydání. Praha : C. H. Beck 2008, s. 54). Vyššie uvedenú argumentáciu oprávneného potvrdil prostredníctvom svojho rozhodnutia aj Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 28. 03. 2017, sp. zn. 21 CoE/378/2016-53, v ktorom konštatoval, že exekučný súd je v spotrebiteľských veciach v zmysle § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku v znení prijatom novelou zákona č. 438/2015 Z. z. síce povinný podrobiť exekučný titul, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky, prieskumu jeho súladu so zákonom z hľadiska neprijateľných zmluvných podmienok, obmedzenia alebo neprípustnosti použitia zmenky, alebo rozporu s dobrými mravmi alebo so zákonom, avšak pri tomto prieskume musí akceptovať limity vyplývajúce z právnej úpravy danej osobitnými právnymi predpismi, ktorými je potrebné rozumieť Zákon o spotrebiteľských úveroch, vymedzujúce pojem spotrebiteľského úveru a s týmto úverom spojené obmedzenia použiteľnosti zmenky. Vzhľadom na predmetnú osobitosť právnej úpravy, pre účelovosť úveru, ktorý bol poskytnutý povinnému, na posúdenie zmluvy o úvere nemožno aplikovať ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Niet pochybností o tom, že zmluvné vzťahy uzatvárané medzi dodávateľom a fyzickou osobou nepodnikateľom, spĺňajú požiadavku spotrebiteľského právneho vzťahu. Pokiaľ je ale predmetom tohto vzťahu účelovo poskytnutý úver a túto účelovosť žiadny z účastníkov vzťahu nepochybnil, potom vzhľadom na ustanovenie § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch nejde o spotrebiteľský úver a na tieto zmluvné vzťahy (úverové zmluvy) nemožno citovaný právny predpis aplikovať. Z uvedeného vyplýva, že úvery poskytnuté na účel zamestnania, povolania, podnikania nemajú povahu spotrebiteľského úveru a ochrana spotrebiteľa o obmedzení a neskôr úplnom vylúčení zabezpečenia úveru zmenkou sa na tieto úvery (druhy zmlúv) nevzťahuje (obdobne NS SR 5Cdo 415/2012). Je nepochybné, že rozhodcovská zmluva, dohodnutá medzi oprávneným a povinným je tzv. nevýhradnou rozhodcovskou zmluvou, nakoľko umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Už len z tohto pohľadu rozhodcovská zmluva nevyžaduje od povinného, aby spory s oprávneným riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. V zmysle rozhodcovskej zmluvy článku II - predmet zmluvy v bode 1 sa uvádza: zmluvné strany sa dohodli riešiť všetky spory vzniknuté z predmetných zmlúv úvere buď pred Stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská rozhodcovská

a.s. (ďalej len „rozhodcovský súd“) alebo pred príslušným všeobecným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde. Z toho jasne vyplýva, že nie je daná výlučnosť rozhodcovského súdu, a povinný sa má možnosť v prípade nespokojnosti obrátiť na všeobecný súd. Poukázal v tejto súvislosti na rozsudok Okresného Rimavská Sobota, sp. zn. 14C/214/2014 zo dňa 24. 09. 2015, Rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/107/2015 zo dňa 28. 02. 2016, Rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 12Cb/114/2014-104 zo dňa 16. 03. 201. Podľa odbornej literatúry rozhodcovská doložka v spotrebiteľskej zmluve, ktorá je pre spotrebiteľa nevýhradná (t. j. dáva mu možnosť vždy sa pred podaním žaloby proti dodávateľovi rozhodnúť, či ju podá na všeobecnom alebo rozhodcovskom súde) nebude dotknutá ustanovením § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka (Magál, M. - Kubina, P.: Rozhodcovské doložky v spotrebiteľských zmluvách. Justičná revue, 2008, č. 4, s. 616 a nasl.). Povinný má teda kedykoľvek právo sa slobodne rozhodnúť, na ktorom orgáne uplatní svoje právo. Každému účastníkovi rozhodcovského konania sa má poskytnúť rovnaká možnosť na uplatnenie jeho práv a na ich ochranu. V prípade, že sa účastníci rozhodcovského konania dohodnú na predložení svojho sporu na prerokovanie stálemu rozhodcovskému súdu v zásade platí, že sa podrobujú predpisom tohto súdu. Rovnaké postavenie účastníkov konania sa musí prejavovať v procesnom postupe súdu od podania žaloby až po vydanie rozhodcovského rozsudku, ktorý obom stranám umožní predkladať návrhy na vykonanie dôkazov, podanie vzájomnej žaloby, návrhy na doplnenie žaloby a najmä právo vyjadriť sa k predloženým dôkazom druhej strany. Ak ide o rozhodovanie na Stálom rozhodcovskom súde pri ustanovení rozhodcov sa vychádza z rokovacieho poriadku súdu, pokiaľ sa strany nedohodli na osobe rozhodcu. Problémy pri ustanovení rozhodcov vznikajú, ak strany uzavreli len rozhodcovskú doložku, v ktorej riešili okruh majetkových sporov, ktoré sa budú podľa vzájomnej dohody rozhodovať v rozhodcovskom konaní a o otázke ustanovenia rozhodcov neuzavreli žiadnu dohodu. V rozhodcovskej zmluve by sa preto mali dohodnúť na spôsobe ustanovenia rozhodcov, za podmienky ak sa nevedia dohodnúť na konkrétnej osobe rozhodcu. Tomu chcel veriteľ predísť, a preto navrhol rozhodcu, s ktorým mohol a nemusel dlžník súhlasiť. V prípade, že obe strany rozhodcovskú doložku v znení o výbere rozhodcu podpísali, svojím podpisom vyslovili súhlas s prerokovaním sporu pred rozhodcom ustanoveným už v rozhodcovskej doložke/zmluve. Sporová strana mohla už pri podpise rozhodcovskej doložky alebo zmluvy vysloviť nesúhlas s osobou uvedeného rozhodcu a mala možnosť navrhnúť na rozhodovanie iného rozhodcu. Ak bola rozhodcovská doložka alebo zmluva jasne a určite formulovaná aj s uvedením mena rozhodcu a podpísaná zástupcami oboch strán, každá z nich mala možnosť vzniesť námietky voči uvedenej osobe rozhodcu. V takomto prípade sa domnievame, že nedošlo k porušeniu zásady rovnosti v rozhodcovskom konaní pri menovaní osoby rozhodcu, lebo druhá strana sa rozhodla slobodne o podpísaní doložky a mala možnosť vyjadriť nesúhlas s jej menovaním. Ak by mal predsa len odporca, v tomto konaní navrhovateľ pochybnosti o stanovenou rozhodcovi a domnieval sa, že ide o sudcu, ktorý rozhoduje zaujato a nespravodlivo, mohol podať námietku predpojatosti. V takomto prípade môže každá strana vzniesť námietku predpojatosti voči rozhodcovi, o ktorých sa dozvedela buď z oznámenia rozhodcu o vzťahu k veci alebo k stranám, alebo z iných dôvodov, o ktorých sa dozvedeli po ustanovení rozhodcu. Mal možnosť tak urobiť v žalobnej odpovedi, nakoľko v každom a jednom prípade je zasielaná výzva na žalobnú odpoveď. Otázkou rozhodcovskej zmluvy bola aj dohoda o spôsobe rozhodcovského konania, či sa uskutoční formou ústneho pojednávania, alebo bude mať formu písomného konania. Zmluvné strany si síce dohodli písomné konanie, čo však nevylučovalo aby sa konanie uskutočnilo ústnou formou, ak o to jedna zo strán požiada. V tomto prípade takáto žiadosť, ani námietky voči forme konania podaná nebola. Napriek tomu, rozhodca je však povinný vykonať navrhnuté dôkazy aj v prípade písomného konania a riadne odôvodniť, prečo niektorý z navrhnutých dôkazov nepovažuje za potrebné uskutočniť. Preto nepovažuje ani vzdialenosť rozhodcovského súdu od bydliska odporcu za opodstatnenú skutočnosť, o ktorú by sa mal súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opierať. Oprávnený odmieta akékoľvek argumenty povinného, ktoré majú evokovať stav, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná, nakoľko rozhodcovská zmluva nie je uzatváraná vždy. V prípade predmetnej zmluvy sa teda jedná o individuálne dojednanú podmienku, v prípade ktorej nemôže ísť o podmienku neprijateľnú v zmysle naznačovanom povinným. Navyše z dôvodu existencie samostatného dokumentu má dlžník/klient (v tomto prípade povinný) na výber, či sa rozhodcovského konania zúčastní, alebo nie. Je naviac logické, že pokiaľ by zo strany spotrebiteľa došlo po uzavretí zmluvy k jej porušeniu, t. j. k jeho protiprávnemu konaniu, bude to práve dodávateľ, ktorý bude nútený obrátiť sa so žiadosťou o právnu ochranu na príslušný orgán, a to buď na základe voľby medzi rozhodcovským a súdnym konaním, alebo priamo na súd (pretože vo vzťahu k nemu nebude uzavretá rozhodcovská doložka) alebo priamo na rozhodcovský orgán (pretože vo vzťahu k nemu bude rozhodcovská doložka výhradná). Následky tohto procesného kroku už upravuje príslušné procesné právo, a nie rozhodcovská zmluva. Podanie žaloby na rozhodcovský

súd má rovnaké právne účinky, ako keby bola žaloba podaná na súd. Po začatí rozhodcovského konania nemožno v tej istej veci konať a rozhodovať na súde alebo pred iným rozhodcovským súdom. Znamená to teda prekážku litispendencie pre akékoľvek ďalšie žaloby v tej istej veci, a to aj v obrátenom procesnom postavení. Podľa § 106 ods. 3 OSP ak sa rozhodcovské konanie začalo skôr, než došlo k súdному konaniu, preruší súd konanie o neexistencii, neplatnosti alebo zániku zmluvy až do doby, než sa v rozhodcovskom konaní rozhodne o právomoci alebo vo veci samej. Takýmto záverom nie je navyše vôbec dotknuté právne postavenie spotrebiteľa. Ten má predsa možnosť obrátiť sa skôr ako dodávateľ na všeobecný súd s nárokom z titulu porušenia jeho (napr. spotrebiteľských) práv alebo má možnosť sa brániť v rozhodcovskom konaní. Platnosť právneho úkonu navyše treba hodnotiť v čase jeho uzavretia a bez hypotetického zvažovania okolností, ktoré môžu, ale nemusia, nastať po jeho uzavretí. Dôležité teda je to, či zmluva v čase jej uzavretia sama osebe umožňuje alebo neumožňuje spotrebiteľovi uskutočniť voľbu medzi súdom alebo alternatívnym riešením sporu. Nie je vôbec dôležité, čo sa môže stať v budúcnosti. Oprávnený je presvedčený, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá platne, v zmysle platných právnych predpisov (v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy) a nemožno mať teda žiadne pochybnosti o jej legitímnosti. Oprávnený si navyše dovoľuje konštatovať, že prípustnosť rozhodcovského konania vyplýva aj z právnej úpravy týkajúcej sa spotrebiteľských úverov. Možnosť mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru (avšak oprávnený popiera, že by sa v danom prípade jednalo o spotrebiteľa a o spotrebiteľský úver v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch) vyplýva jednoznačne z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. r) pôvodného zákona o spotrebiteľských úveroch (zákon č. 258/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov), ako aj aktuálne účinného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. v) zákona o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (zákon č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 394/2011 Z. z.), ktoré jednoznačne umožňujú mimosúdne riešenie sporov zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Prípustnosť rozhodcovského konania v spotrebiteľských sporoch vyplýva jednoznačne aj z odporúčania Komisie č. 98/257/ES o zásadách použiteľných na orgány zodpovedné za mimosúdne riešenie spotrebiteľských sporov. Prípustnosť rozhodcovských doložiek v spotrebiteľských sporoch vyplýva aj zo súdnej judikatúry a odbornej literatúry. Zásadná prípustnosť rozhodcovskej doložky v spotrebiteľských sporoch bola priznaná Rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci zo dňa 2. marca 2011, sp. zn. 12 Cmo 13/2010, pričom tento súd výslovne uviedol, že existencia rozhodnutia ESD č. C-168/05 vo veci Elisa Maria Mostaza Claro proti Centro Móvil Milenium SL. v zmysle jeho bodov č. 36-39 nestanovuje povinnosť národného súdu prehlásiť rozhodcovskú doložku z úradnej moci za neplatnú a vyvodiť z toho ďalšie dôsledky. Prípustnosť rozhodcovských doložiek v spotrebiteľských sporoch bola v podobe odmietnutia vecného prieskumu rozhodcovských rozsudkov potvrdená o. i. aj Rozsudkom Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 30. októbra 2009, sp. zn. 33 Cdo 2675/2007, ako aj Rozsudkom Krajského súdu v Hradci Králové zo dňa 1. marca 2011, sp. zn. 19Co 481/2010 publikovaného na www.profipravo.cz. Rozsudkom Najvyššieho súdu ČR zo dňa 29. júna 2010, sp. zn. 23 Cdo 1201/2009 bolo popri pripustení rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskom spore uvedené, že rozhodcovská doložka bola písaná dobre čitateľným písmom a spotrebiteľ dobre vedel, že text, ktorý podpisuje, obsahuje rozhodcovskú doložku, ako aj to, že aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno ponímať ako obranu jeho ľahkomyselnosti a nezodpovednosti. Prípustnosť rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskom spore potvrdil Najvyšší súd ČR aj svojím uznesením zo dňa 28. apríla 2010, sp. zn. 23 Cdo 4895/2010. Uznesenie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 30. marca 2009, sp. zn. 32 Cdo 1590/2008 s právnou vetou: v prípade spotrebiteľskej zmluvy nie je dojednanie rozhodcovskej doložky vylúčené bolo publikované pod číslom C 7386 v Súbore rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR, ako aj v systéme www.beck-online.cz <<http://www.beck-online.cz>>. Odborná literatúra použitie rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskom spore pripúšťa, pričom oprávnený odkazuje na: Hulmák, M. - Tomančáková, B.: Rozhodcovské konanie ako vhodný prostriedok riešenia sporov medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Obchodnoprávna revue, 2010, č. 6 a 7, s. 168 a nasl. a 189 a nasl.; Nový, Z.: Spotrebiteľské úvery a rozhodcovské konanie. Jurisprudence, 2010, č. 7, s. 22 a nasl. Rozhodcovská zmluva ako dokument na samostatnom liste papiera môže, ale rovnako nemusí byť uzavretá spolu so zmluvou o úvere. Následne preto, v prípade, že žiadateľ o úver uzavrie rozhodcovskú zmluvu, pri vzniku sporu zo zmluvy o úvere má každá strana možnosť voľby medzi rozhodcovským a súdnym konaním (nakoľko sa jedná o tzv. nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu). V prípade, že rozhodcovskú zmluvu žiadateľ neuzavrie, eventuálny spor zo zmluvy o úvere sa bude riešiť súdnou cestou. Je navyše logické, že pokiaľ by zo strany dlžníka došlo po uzavretí zmluvy k jej porušeniu, t. j. k jeho protiprávnemu konaniu, bude to práve veriteľ, ktorý bude nútený obrátiť sa so žiadosťou o právnu ochranu na príslušný orgán, a to buď na základe voľby medzi rozhodcovským a súdnym konaním, alebo priamo na súd (pretože vo vzťahu k nemu nebude uzavretá rozhodcovská zmluva) alebo priamo na rozhodcovský orgán (pretože vo vzťahu k nemu bude rozhodcovská zmluva výhradná). Následky

tohto procesného kroku už upravuje príslušné procesné právo, a nie rozhodcovská zmluva. Ako z vyššie uvedeného vyplýva, v prípade rozhodcovskej zmluvy sa teda jedná o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Medzi oprávneným a povinným bola v predmetnom prípade uzatvorená rozhodcovská zmluva, a to na samostatnom liste papiera, oddelene od samotnej Zmluvy o úvere. Zároveň oprávnený poukazuje, že povinný svojím podpisom zo dňa 27. 08. 2010 vyhlásil, že s uzatvorením Rozhodcovskej zmluvy súhlasí, zároveň vyhlasuje, že bol pred uzatvorením zmluvy osobitne poučený o dôsledkoch uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy. Povinný svojím podpisom ako vážnym, zrozumiteľným a určitým prejavom vôle súhlasil s uzatvorením. Zmluva bola uzavretá podľa ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. V zmysle ust. § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka má Zmluva povahu absolútneho obchodu. Aplikácia právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, nie je možná, nakoľko právny vzťah medzi Oprávneným a Povinným, s prihliadnutím na charakter Zmluvy, nie je vzťahom spotrebiteľským. Povinný pred uzatvorením Zmluvy predložil Oprávnenému osvedčenie o živnostenskom oprávnení z čoho Oprávnený odvodil, že povinný koná v rámci svojej podnikateľskej činnosti, a preto predložil Povinnému Zmluvu riadiacu sa ustanoveniami Obchodného zákonníka. Oprávnený v tejto súvislosti poukazuje aj na Rozsudok Najvyššieho súdu Spolkovej republiky Nemecko zo dňa 22.12.2004, sp. zn.: VIII ZR 91/04. Povinný v Zmluve dobrovoľne uviedol údaje preukazujúce, že je živnostník (podnikateľ), t. j. identifikačné číslo, miesto podnikania. Pred uzatvorením Zmluvy Oprávnený vždy skúma bonitu potenciálneho klienta. Aj z uvedeného nepochybne vyplýva, že Povinný je podnikateľom a mal v úmysle uzavrieť Zmluvu ako podnikateľ. Oprávnený na základe uvedených skutočností predložil Povinnému predmetnú Zmluvu, ktorá sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka. Primárnou otázkou, ktorú je potrebné v danej exekučnej veci vyriešiť, je postavenie Povinného, od ktorého je potrebné odvíjať následné právne úvahy súdu o povinnosti doplniť návrh na vykonanie exekúcie v zmysle ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, posúdiť (ne)možnosť využitia zmenky ako zabezpečovacieho inštitútu a podobne. Povinný v Zmluve uviedol svoje obchodné meno, identifikačné číslo, miesto podnikania a tieto údaje uviedol v prvom oddieli uzavretej Zmluvy, ktorá sa týkala identifikačných údajov dlžníka. Svoje osobné údaje uviedol až v treťom oddieli predmetnej Zmluvy Oprávnený v tejto súvislosti dáva do pozornosti uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp. zn.: 7CoE/3/2017-53 zo dňa 19. 04. 2017. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má Oprávnený za to, že rozhodcovskou doložkou bola platne založená právomoc Rozhodcovského súdu, a preto aj rozhodnutie, ktoré bolo výsledkom rozhodcovského konania má povahu Exekučného titulu (nadobudlo právoplatnosť aj vykonateľnosť). Uvedené má za následok, že nebol naplnený dôvod na zastavenie Exekučného konania podľa ust. § 57 ods. 1 a taktiež nie je naplnený dôvod na odklad exekúcie.

9. Podľa ust. § 233a zákona č. 233/95 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v platnom znení postup ukončenia exekučných konaní začatých pred 1. aprílom 2017 a vedených podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 upravuje osobitný zákon.

10. V zmysle ust. § 1 ods. 1 ZoUNEK tento zákon upravuje postup ukončenia exekučných konaní začatých pred 1. aprílom 2017 a vedených podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 (ďalej len „exekučné konanie“) a osobitosti postupu pri podaní opätovného návrhu na vykonanie exekúcie (ďalej len „opätovný návrh“).

11. Stará exekúcia sa týmto zákonom zastavuje, ak: a) uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa odseku 2, b) oprávnený alebo povinný zanikol bez právneho nástupcu alebo dedičské konanie po oprávnenom alebo povinnom bolo zastavené z dôvodu, že nezanechal žiadny majetok alebo zanechal len majetok nepatnej hodnoty, c) zastavenie starej exekúcie navrhol oprávnený alebo d) dôvod na zastavenie starej exekúcie vyplýva z osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie; na tento účel platí, že stará exekúcia sa zastavila vznikom dôvodu na jej zastavenie. (ust. § 2 ods. 1 ZoUNEK)

12. V zmysle ust. § 2 ods. 2 ZoUNEK stará exekúcia sa podľa odseku 1 písm. a) nezastavuje, ak ide o a) vymoženie pohľadávky na výživnom, b) uspokojenie práva na nepeňažné plnenie, vrátane uspokojenia práva na peňažné plnenie, ak sú vymáhané v tom istom exekučnom konaní, c) vymoženie pohľadávky vzniknutej pri realizácii spoločných programov Slovenskej republiky a Európskej únie financovaných z fondov Európskej únie podľa osobitného predpisu, d) vymoženie plnenia priznaného rozhodnutím inštitúcie, orgánu, úradu a agentúry Európskej únie, e) vymoženie plnenia priznaného rozhodnutím správneho orgánu vo veci porušenia pravidiel hospodárskej súťaže podľa osobitného predpisu, f) starú exekúciu, v ktorej bol v posledných 18 mesiacoch pred dňom, keď sa má stará exekúcia podľa tohto zákona zastaviť, dosiahnutý výťažok spolu aspoň vo výške 15 eur, g) starú exekúciu, v ktorej je povinným

ten, koho majetkové pomery ako dlžníka nemožno usporiadať podľa osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie.

13. Podľa ust. § 3 ZoUNEK rozhodnou dobou je doba piatich rokov. Rozhodná doba plyní odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (ďalej len „exekútor“), ak § 4 neustanovuje inak; na zmenu exekútora sa neprihliada. (ods. 1) Ak v rozhodnej dobe nedošlo k vymoženiu celého vymáhaného nároku, platí, že sa nezistil majetok, ktorý by stačil aspoň na úhradu trov starej exekúcie. (ods. 2)

14. ZoUNEK, ktorý nadobudol účinnosť dňa 01. 01. 2020, sa vzťahuje aj na dané exekučné konanie, keďže toto konanie sa začalo pred 31. 03. 2017. Staré exekúcie sa podľa ZoUNEK zastavujú iba v prípade, že spĺňajú podmienky z tohto zákona vyplývajúce. Poverenie súdu č. 5808 0039690 zo dňa 15. 05. 2012 na vykonanie exekúcie bolo súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému, PhD. doručené dňa 21. 05. 2012. V predmetnom konaní tak rozhodná doba piatich rokov v súlade s ust. § 3 ods. 1 ZoUNEK, plynúca od doručenia prvotného poverenia súdnemu exekútorovi, uplynula dňa 30. 03. 2017. Táto stará exekúcia sa tak mala uplynutím rozhodnej doby zastaviť ku dňu 01. 01. 2020 (keďže k uplynutiu rozhodnej doby došlo pred účinnosťou ZoUNEK, preto k zastaveniu starej exekúcie malo dôjsť jeho účinnosťou). Z oznámenia súdneho exekútora zo dňa 23. 04. 2021 (ktorého súčasťou je aj prehľad prijatých úhrad v prospech danej exekúcie, zahŕňajúci aj rozhodné obdobie 18 mesiacov) je však zrejmé, že za posledných 18 mesiacov bol v rámci predmetnej exekúcie dosiahnutý výťažok vyšší ako 15,00 Eur. Práve z dôvodu výťažku dosiahnutého v rámci tohto exekučného konania má súd za ustálené, že v tomto prípade ide o exekúciu, ktorá sa podľa ust. § 2 ods. 2 písm. f) ZoUNEK nezastavuje, pretože výťažok (aspoň vo výške 15,00 Eur) bol dosiahnutý za posledných 18 mesiacov pred dňom, kedy sa má(mala) táto stará exekúcia zastaviť.

15. Podľa ust. § 243m zákona č. 233/95 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v platnom znení exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2018 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2018.

16. V zmysle ust. § 243h ods. 1 zákona č. 233/95 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v platnom znení ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

17. Exekučné konania začaté pred 1. novembrom 2013 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. októbra 2013, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak. (ust. § 243b ods. 1 zákona č. 233/95 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v platnom znení)

18. V zmysle ust. § 58 ods. 1 zákona č. 233/95 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení do účinnosti zákona č. 2/2017 Z. z. (ďalej v texte len ako „Exekučný poriadok“) exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

19. Exekúciu súd zastaví, ak exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať. (ust. § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku)

20. Podľa ust. § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (v texte ďalej len ako „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. V zmysle ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

22. Exekučné konanie sa začalo dňa 20. 01. 2012 spísaním návrhu na začatie exekúcie do zápisnice pred súdnym exekútorom. Toto exekučné konanie je vedené na podklade exekučného titulu - Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 11. 07. 2011, sp. zn. B. XXXXX/XX, ktorým bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu 3245,74 EUR, spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 3245,74 Eur od 23. 03. 2011 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 3245,74 EUR od 04. 05. 2011 do zaplatenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške

657,64 EUR, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25. 07. 2011 a vykonateľnosť dňa 28. 07. 2011.

23. Zo spisového materiálu vyplýva, že právny vzťah medzi účastníkmi vznikol na základe zmluvy o úvere uzatvorenej dňa 27. 08. 2010, ktorú povinný riadne a včas neplnil. Účastníci konania zabezpečili svoj záväzkový vzťah (zmluvu o úvere) neúplnou zmenkou (blankozmenka) vystavenou dňa 27. 08. 2010.

24. Zo samotnej predloženej zmluvy však jednoznačne nevyplýva, či povinný uzavrel zmluvu o úvere ako fyzická osoba podnikateľ alebo fyzická osoba nepodnikateľ, keďže povinný je označený aj ako podnikateľ (obchodným meno, miestom podnikania a IČO-m) a aj osobnými údajmi typickými pre nepodnikajúcu fyzickú osobu (menom, priezviskom, rodným číslom, číslom OP /občianskeho preukazu/ a trvalým bydliskom). Predmetná zmluva o úvere má povahu značne jednostrannej adhézne zmluvy obsahujúcej veľké množstvo ustanovení znevýhodňujúcich dlžníka, ktorej obsah rozhodne nenasvedčuje tomu, že by jej uzatvoreniu predchádzali rokovania typické pre uzatváranie zmlúv medzi podnikateľmi. Jej forma na predtlačenom formulári spolu so všeobecnými zmluvnými podmienkami skôr svedčí o skutočnosti, že bola uzatvorená bez hlbšej vzájomnej súčinnosti zmluvných strán, z postavenia zmluvne nadriadeného subjektu voči subjektu podriadenému, t. j. z postavenia dodávateľa voči spotrebiteľovi. V prípade pochybností, či ide o spotrebiteľskú zmluvu (spotrebiteľský vzťah) má dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ (veriteľ), pričom existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že aj nespotebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne, spôsobom nevzbudzujúcim dôvodné pochybnosti. V opačnom prípade, je potrebné uplatniť výklad v súlade s ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Vzhľadom na vyššie uvedené súd pri svojom rozhodovaní vychádzal zo skutočnosti, že zmluvný vzťah medzi oprávneným a povinným založený predmetnou zmluvou o úvere je vzťahom spotrebiteľským, čo možno vyvodiť aj z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 243/07, ktorý konštatoval, že „ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, javí sa byť spravodlivým vykladať ich v neprospech toho, kto ich do zmluvy uložil“.

25. Z uvedeného je teda nepochybné, že s prihliadnutím na povahu účastníkov a vopred pripravovaný obsah zmluvy na predtlačenom formulári medzi účastníkmi bola uzavretá spotrebiteľská zmluva podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto je potrebné na tento právny vzťah medzi veriteľom a dlžníkom aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva.

26. Z obsahu exekučného spisu súd zistil, že oprávnený si svoju povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote splnil.

27. Súd preskúmal exekučný titul - rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, sp. zn.: B. XXXXX/XX zo dňa 11. 07. 2011, zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 27. 08. 2010, zmenku č. XXXXXXXXXX, Rozhodcovskú zmluvu a podanie oprávneného - doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v súlade s ustanovením § 243f ods. 1 Exekučného poriadku. Preskúmaním uvedených listín súd zistil, že oprávnený (veriteľ) uzavrel s povinným (dlžníkom) dňa 27. 08. 2010 zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol povinnému úver vo výške 1700,00 EUR. Povinný sa zaviazal vrátiť oprávnenému sumu poskytnutého úveru zvýšenú o poplatok vo výške 1480,00 EUR, t. j. celkovo čiastku 3180,00 EUR v 12 mesačných splátkach po 265,00 EUR počnúc dňom 06. 10. 2010. V zmysle bodu 13. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru (ďalej len „VPPU“) na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmienek vyplývajúceho z úverovej zmluvy bol predmetný úver zabezpečený zmenkou, v ktorej neboli vyplnené údaje o zmenkovej sume a dátume začiatku úročenia zmenkovej sumy.

28. Podľa ust. § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy v súvislosti s poskytovaním spotrebiteľského úveru nemožno splniť dlh alebo zabezpečiť jeho splnenie zmenkou alebo šekom.

29. Nakoľko zmluva o úvere uzavretá medzi oprávneným a povinným dňa 27. 08. 2010 je spotrebiteľskou zmluvou, bolo zabezpečenie záväzkového vzťahu a plnenie zo zmenky v čase uzavretia zmluvy v zmysle citovaného zákonného ustanovenia neprípustné.

30. Keďže v tejto exekučnej veci je exekučným titulom rozhodnutie vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, pričom nebolo prihliadnuté na neprípustnosť zmenky, bolo potrebné v súlade s ust. § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku predmetnú exekúciu vyhlásiť za neprípustnú a zastaviť.

31. Podľa ust. § 56 ods. 2 Exekučného poriadku aj bez návrhu môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená (§ 57).

32. Súd zároveň povolil odklad exekúcie v zmysle ust. § 56 ods. 2 Exekučného poriadku vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 765/12 do právoplatnosti rozhodnutia súdu o jej zastavení.

33. O trovách exekúcie súd nerozhodoval, nakoľko ich vyčíslenie nemal k dispozícii, preto o nich rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde (Okresný súd Rožňava), proti ktorého uzneseniu smeruje.

Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané, písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.